

Scinteia tinereții

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6515 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 28 APRILIE 1970

ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE A ELEVILOR

UN SPIRIT DINA MIC, TINERESC

FESTIVALUL NAȚIONAL AL ARTEI STUDENȚEȘTI SĂ NE BUCURĂM...

Creдем că la Iași s-a conturat cel mai important moment al Festivalului național al artei studențești — ediția 1970. Dacă la Timișoara (Festivalul național al formațiilor studențești de estradă și muzică ușoară) sau la Cluj (Festivalul și colocolul național studențesc de folclor) studenții — prin interpretări remarcabile și printr-o înțelegere adecvată a mesajului artistic — au conferit muzicii ușoare, cîntecului și dansului popular valențe calitative inedite, la Iași s-a produs un revirmet de mult dorit, dar care întârzie în mod nejustificat; reconsiderarea muzicii corale. Duminică seara, în sala cantinei Universității „A. I. Cuza”, 600 de voci au intonat „Gaudeamus”, 600 de voci corulate reunite, care timp de trei zile s-au întrecut pe scena festivalului — au cîntat imnul bucuriei studențești, dorind parca să releve, încă o dată, ceea ce concursul a dovedit categoric: faptul că izvoarele de frumusețe ale muzicii corale sînt inepuizabile. Este cert că după acest succes, numărul studenților care iau parte la activitatea formațiilor corale va crește.

TERMENUL DE INTRARE ÎN FUNCȚIUNE SE APROPIE. CUM ESTE PREGĂTITĂ FORȚA DE MUNCĂ PENTRU NOILE OBIECTIVE INDUSTRIALE? ESTE AȘTEPTAT SEMNALUL DE ÎNCEPERE

O machetă așezată în holul unuia din clădirii sugera cu claritate în urmă vizitatorului silueta viitorului combinat petrochimic al Piteștiului. Astăzi macheta devine de prisos. Rînd pe rînd platforma nordică a orașului s-a acoperit de turnuri și coloane și conducte oferind celui ce intră în Pitești pe firul magistral recent dat în funcțiune imaginea în mare măsură realistă a acestui puternic centru al chimiei românești. Alături de piroliză, de fabrica de negru de fum, de acrilonitril și poliuretani, curind se vor alina în concertul producției altele trei instalații ce completează configurația combinatului piteștean. În prima parte a anului 1970 este programat debutul industrial al cîmura de sodiu, clorura de cianur și strazin.

Pe platformă totul dă senzația de var proaspăt. Constructorul n-a părăsit încă definitiv incinta instalațiilor dar momentul despărțirii este undeva aproape după cum te poți convinge singur la faza locului sau consultînd graficele de execuție unde soarta obiectivelor este înregistrată pas cu pas. Pe cit de laconic pe cit de edificator: terminat, recepționat, provizoriu, recepționat definitiv. Ce se întâmplă în acest timp la beneficiar, cel care preluînd din mîna constructorului instalațiile „la cheie” are obligația de a le aduce să funcționeze într-un termen cit mai scurt la întreaga lor capacitate?

Vă închipuiți desigur că totul este orientat, ca de obicei în asemenea perioade, către asigurarea condițiilor optime de punere în funcțiune a noilor capacități de producție, ne spun...

N. UDROIU (Continuare în pag. a V-a)

Interviul nostru cu tovarăsa FLOAREA ISPAS, secretar al C.C. al U.T.C.

Aflîndu-se în primele zile ale noului trimestru școlar, perioadă care solicită din partea elevilor din toate școlile eforturi susținute pentru încheierea cu succes a anului de studii, am solicitat utilă contribuție la precizarea unor detalii ale modului în care se vor desfășura activitățile organizațiilor U.T.C. pînă la vacanța mare. În acest scop, ne-am adresat tovarăsei FLOAREA ISPAS, secretar al C.C. al U.T.C., cu cîteva întrebări.

RED.: — Recent s-au desfășurat lucrările Plenarei Consiliului pentru munca în rîndul elevilor al C.C. al U.T.C. A fost un bun prilej de trecere de la vacanța de primăvară spre perioada de învățură. Ce ne puteți spune despre activitatea consiliilor, ca și despre concluzii la care s-a ajuns în urma analizării primei lor experiențe?

F. I.: — Consiliile pentru munca în rîndul elevilor, organe consultative ale organizației noastre, ființază de puțin timp și încă nu — putem să spunem — au prezentat să fi întreprins multe acțiuni. Cu toate acestea, ele dețin de acum o oarecare experiență. Subliniez că vacanța a fost folosită de consilii în scopuri utile. La nivel județean, acestea s-au înfălițit și au dezvoltat probleme luate în studiu și au desprins învățămînte folositoare activității de organizație. Totodată, Consiliul pe țară și-a făcut publice primele investigații, punînd în dezbateră plenerii sale o problemă de mare interes pentru adolescent și activitatea în cercurile și societățile elevilor, contribuția organizației la educația tehnico-științifică a tineretului școlar. Pentru organizația U.T.C. a elevilor, ca și pentru școala de altfel, s-au desprins numeroase modalități de lucru — valabile în acest trimestru, dar și pentru viitorul an școlar — care să ducă la diversificarea domeniilor abordate de cercuri, accentuarea caracterului creator, științific și tehnico-aplicativ al acestei activități. Vrem ca cercurile și societățile elevilor să nu...

mai fie considerate doar lecții suplimentare, ci să constituie adevărate laboratoare de acenție valoroasă, de inițiere practică a adolescentului în creația științifică, tehnică și literară artistică.

RED.: — Putem, așadar, anticipa demarajul bun al organizației U.T.C. din școala în trimestrul recent început...

F. I.: — Nu ne grăbim cu aprecierile, întrucît ne aflăm abia la începutul trimestrului. În zilele acestea au loc pe...

Convorbire realizată de LUCREȚIA LUSTIG (Continuare în pag. a IV-a)

Foto: T. PAVEL

GRIGORE ARBORE

PRIMĂVARĂ

Într-o magnifică zi, sub lumina eternă între pămîntului de muni, lingă vocile de metal ale albelor riuri ostentive ne opriam. „Acesta fi-va pămîntul nostru”! — am spus, și am mers împrejur, printre pajști lunare, tondre izvoara cîntînd și nostalgice cuburi acoperite de aprile rămurii. Mii de ani ne iubirăm în liniște pe teritorii brazdate înalt de zăpezi — focuri am privegheat în păduri, de multiple primejdii blînde zeități ale locului ne apărară. Din timp în timp celeste armonii inunda iar priveliștea, în arbori singele se oprește puțin din trecerea către înalt. Cit de sublim răsuna peste păduri și cimpuri trîburile albelor păsări! Pacea se lasă grea peste cimpuri și văi, atingîndu-ne lent ca o boare purtată de fragede aripi.

ÎNSĂMÎNȚAREA PORUMBULUI ÎN TIMPUL OPTIM

Folosirea forței mecanice la întreaga capacitate!

Semănatul porumbului este lucrarea ce concentrează în bună parte activitatea tineretului, a tuturor țărilor cooperatori și mecanizatorilor.

Încheierea într-un timp scurt a lucrării, realizarea unui semănat de cea mai bună calitate, iată obiective ce preocupă în mod deosebit Unitățile agricole din județul Constanța, precum și alte peste 1000 de cooperative agricole și întreprinderi agricole de stat din țară, au reușit să încheie la timp semănatul porumbului. Sint, însă, nu-

merose unități agricole care mai au suprafețe însemnate de însămîntat. Ce se întreprinde în aceste unități pentru intensificarea ritmului de lucru? Rădăul nostru întreprins în județele Satu-Mare și Prahova încearcă un răspuns la această întrebare.

Miercuri ploaia a stat, cooperatorii așteptau cu speranță zilele următoare. De vineri

NICOLAE COȘOVEANU GHICA SASU

(Continuare în pag. a V-a)

În aceste zile, pe ogoarele țării

Foto: O. PLECAN

1970 — 25 DE ANI DE LA VICTORIA ÎMPOTRIVA FASCISMULUI

ROMÂNIA — O INIMĂ LUPTĂTOARE ÎN INIMA EUROPEI

Drumurile m-au dus, de-a lungul anilor, prin multe țări, numeroase fiind și imagini pe care le rețin, imagini care fac minora trecătoare dintr-o popoarele cunoscute. Simbolul mi se pare însă faptul că, aproape fără excepție, în fiecare dintre țările europene vizitate m-am lăsat în fața sau mi-au fost prezentate de gazde — ca un lălmotiv al afirmării și demnității umane, al aspirațiilor proprii înecărilor naționale — fapte care vorbesc despre un gref al celui de-al doilea război mondial, despre eroica înfruntare, a tuturor popoarelor, cu cîmpurile negre ale forțelor fasciste.

Privesc pe lângă tractoriștii parcurse și mă opresc la cilpa cînd am văzut acel monument reprezentînd stîlpul unei rețele de sîrmă ghimpată, monument așezat la porțile Moscovei, pe drumul ce duce, printr-o pădure, de la aeroport spre oraș... Hoarda fascistă reușise să ajungă pînă aici și, prin reflex, iată, îmi vine în minte o zi de duminică în fața porții Brandenburg, din inima Berlinului, poartă în apropierea căreia se află căzetele subterane în care s-a sinucis Hitler, ori îmi apar în față crematoriile de la Buchenwald, sau zidurile albe ale bisericii din centrul orașului Dresda, special păstrată și azi în ruine... Iată și Leningradul, ciudatul, erajosul oraș, cu sulele sale de mil de morți adunați în uriașele normite de la „Klaibisc”, sau mult mai sus, pe malul Oceanului Înghețat de Nord, muzeul din Murmansk în care am ascultat (tulburătoare voce a crăciunului care anunța atacul din Iunie 1941, într-un moment cînd prin întreaga Europă mătrăguța elma fascistă... Văd, de asemenea, o mică limuzină înaintînd pe serpentinele muntelui Tatra, spre Zvolen, locul unde s-au așezat pentru vece 11000 de ostași români alături de alte mii de ostași sovietici, cu toți căzuți pentru eliberarea Cehoslovaciei, și văd o dată cu aceasta versantul muntelui Avala din apropierea Belgradului, cu un să-

tuc în care au fost împușcați cîteva mii de elevi de liceu din dorința Hitleriștilor de a afla măcar o protecție de duce spre patrie... La Riga, în Letonia, mi-au revenit în minte „bătăliile de la Marea Nordului” despre care auzeam vorbindu-se la un aparat de radio în acei ani cînd orele existenței erau măsurate de sunetele alarmante ale strenelor. Dar malul înalt, nisipos, al Normandiei, la Canalul Minceli, unde-au debarcat aliații? Dar pusta maghiară urcînd spre dealurile Tokal-ului, ori împrejurimile, atîdată fortificate, ale Budapestei, locuri pe care armata română a lăsat alături de nume de eroi? Dar placa de marmură albă așezată în zidul grădiniștii Milleriei, care amintește numele primilor ostași francezi căzuți în Plăcea de la Concorde pentru eliberarea Parisului, și pe care am revizuit-o, cu emoție, acum cîteva zile, nu departe de tancurile care strălucesc, ca monumente ale jertfei antifasciste, poarta de la Dome des Invalides?

Mulți dintre noi zic cînd întreaga lume era în flăcări și cînd omeneia — cu tot ceea ce avea ea mai bun, de la muzicitori pînă la savanți — se zăbtea să scape de umbra amenințătoare a zvăsticiei. Cărțile, filmele și mai ales călătoriile mi-au dat însă posibilitatea să am o imagine extrem de precisă a acestei uriașe platforme a luptei care era Europa și să întrevăd, din imagini vii și documente de muzeu, că aproape nici unul dintre popoare n-a stat pasiv în fața terribilei opresiuni. Și avînd această imagine a Europei luptătoare nu puteam să nu mă gîndesc la țara noastră și să nu întrevăd, prin aceeași mijloace ale cunoașterii, că

EUGEN FLORESCU (Continuare în pag. a II-a)

General-major NICOLAE ALECU

General-major IOAN BOTTEA

ECONOMII DE METAL

Reducerea consumului de metal, paralel cu ridicarea calității produselor, a căpătat în ultimul timp, în unitățile industriale, o atenție tot mai mare. În întreprinderile industriale și de construcții din județul Dolj, de pildă, de la începutul anului, consumul de metal a fost diminuat, sub normele de consum, cu aproape 800 tone. Numai „Electroputere” din Craiova, unde au fost introduse în fabricație noi serii de motoare și transformatoare de forță, prin reexaminarea normelor de consum, s-au economisit 395 tone metal. Tot prin proiectarea produselor și reducerea rebuturilor. Uzina de reparații din Năvodari, una din principalele consumatoare de metal din județul Constanța, și-a propus să obțină în acest an o economie de cel puțin 75 tone metal.

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ÎN „FLAGRANT DELICT” FAȚĂ DE NOBLEȚEA PROFESIUNII

De trei zile în Galați, aud printre obișnuiții barului de noapte și „privighetorile nocturne” — cum li se spune fetelor repetente la demnitate feminină — un nume: Profesoara. Poate să fie o porcălă, cum sint atîtea într-un anumit mediu, poate să fie un nume de împrumut. Sau un adevar.

Tîndră din fața mea își declară fără reticențe numele. Adriana Zissu. Apoi, cu aceeași precizie, profesionea. Profesoară de limba română și franceză în comuna Crișcica. Absolventă a Institutului Pedagogic din Galați.

Discuția este alertă pentru că replica, la întrebările sau nedorite mele, vine fără întârziere. Aud că ea petrece nopțile prin baruri, mult mai mult decît prin pînău firească pentru o tîndră la vîrstă dumnezeoasă...

—Da, mă distrez. Nu-mi interzice nimeni. Nu, într-adevăr. Și restaurantele și barurile sînt menite să ofere cîteva ceasuri de relaxare) oricărui cetățean. Încearcă, cu fînă, să aproprie acest mod de distracție înlocuind de Adriana Zissu de meseria ei. Sint că nu e nevoie nici

GALINA BĂDULESCU (Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAG. A 3-A:

PROFESIA TA

- Climatul educațional în orientarea profesională
- Viața bate la ușă
- Academia tehnică militară pregătește ingineri și sub-ingineri militari

(Agerpres)

(Urmare din pag. 1)

harta ei s-a desenat în linia continentului ca o puternică linie antenată în lupta antifascistă. Mla câlă a istoriei arată că România a ocupat în marile bătălii contra armatei hitleriste un rol important. De la Iasi la Satu-Mare, de la București la Arad numeroase monumente vorbesc generațiilor noi despre acei ani în care cu prețul unor mari jertfe, țara a da neli un pas înapoi, poporul român a demonstrat că nu se va lămpă niciodată cu asuprirea, izbînd fără milă țara fascistă.

DOUA PORTRETE

Simt că sint dator cititorilor cîteva argumente pentru sustinerea afirmațiilor făcute mai înainte și mă grăbesc să le ofer.

1. Aveam în față un Ordin de zi, obîșnuit în anii războiului, din care citez:

„Pentru faptele glorioase săvîșite de Regimentul 3 dorobanji, în frunte cu braviul și neîfricatul său comandant, colonelul Alecu Nicolae, Ordin: Citarea prin ordin de zi pe divizie a ofițerilor, subofițerilor și trupelor Regimentului 3 dorobanji și a viteazului său comandant, colonelul Alecu Nicolae.” (Ordin de zi nr. 38, din 21 decembrie 1944. Divizia 11 infanterie).

Tată și un fragment dintr-o posibilă autobiografie, care poartă semnătura fostului comandant de regiment, Ioan Bottea:

„Am comandat în perioada războiului regimentul 3 infanterie din divizia 9. Drumul de luptă al unității mele a fost lung și greu. A fost lung fiindcă a început de pe litoralul Mării Negre, de la Constanța, și a luat sfîșit în inima Europei, la postul de radio „Donat”, la circa 100 km. est și sud-est de Brașov. Drum de 1500 km. parcursi în luptă timp de 8 luni și jumătate. Dintru început mărturisesc că faptele de armă săvîșite sînt opera ostașilor și ofițerilor regimentului, a aceluia care și nu sacrificat viața pe cîmpurile de bătăie; lor li se cuvine toată recunoștința noastră. Eu, în calitate de comandant, nu mi-am făcut decît datoria...”

Amîndoi acești comandanți sint azi generali-majori și fac parte dintre invitații la discuția noastră. Numele lor sint înscrise în cartea „August 1944 — mai 1945” alături de sute, poate de mii, altele...

SA STABILIM POZIȚIILE

Am pus celor patru invitați o primă întrebare: unde vă aflați în momentul cînd România a întors armele contra Germaniei hitleriste?

General-maior IOAN BOTTEA: Lupta regimentului meu în acest război a început cu participarea la insurecția armată în orașul Constanța, care s-a soldat cu dezarmarea și capturarea a peste 2.000 hitleristi. În cadrul diviziei a 9-a s-au dezarmat și capturat peste 10.700 soldați hitleristi și 382 ofițeri cu toată tehnica de luptă germană aflată în Dobrogea. Insurecția din Dobrogea a început în noaptea de 23 august și a luat sfîșit în seara zilei de 27 august 1944, cînd comandantul diviziei a pierdut raportul că tot teritoriul Dobrogei a fost curățat de hitleristi. În acest timp alte 3 batalioane ale diviziei noastre și un divizion de artilerie luptaser cu nemții la Otopeni — Băneasa. La 27 august ne aflam deja în drum spre Transilvania unde avea să se încheie frontul româno-sovietic.

Colonel N. MASTACAN: Am auzit comunicatul despre întorcerea armelor în aproapea graniței țării, la radio. Făcîeam parte din Divizia „Tudor Vladimirescu” creată și instruită pe teritoriul Uniunii Sovietice. La 27 august 1944 eram la Iasi; la 28, împărțiti în două escaloane, am pornit spre București. Eram locotenent și comandam escalonul II al regimentului II infanterie.

General-maior NICOLAE ALECU: Regimentul meu se afla la Slatina, o parte dintre unități intrînd în luptele desfășurate în cadrul insurecției încă din noaptea de 23 august. La 24 august dimineața, de pe dealul Grădîștea, 150 de hitleristi coborau escortați de ostași mei, după prima lox misiune de luptă. La ora 14 a aceleiași zile ostașii regimentului erau în tren cu direcția București. La ora 20 coborau în apropierea gării Chitila ocupată în aceeași zi de hitleristi. Pe 24 august s-a transmis Bucureștiului: „gara Chitila este liberă”. Pe 25 august a început asaltul asupra fabricii de zahăr Chitila, puternic apărată, și asupra aeroportului „Romeo Popescu” (în total aproape 400 soldați și ofițeri capturați, plus o mare cantitate de armament). La 27 august am dus lupte grele la Otopeni, sfîșite cu depunerea armelor de către hitleristi. Curînd după aceea porneam spre Timișoara.

Colonel STEFAN DÂNCUȘ: Mă aflam la școala de ofițeri de rezervă din Arad. Prima acțiune întreprinsă a fost arstarea imediată a consilierilor germani, ca și a celorlalți hitleristi aflați în acel loc, pe care i-am dus sub escortă la Arad. Sarcina noastră a fost să apărăm, împreună cu unități ale armatei române, frontiera de vest și, îndeosebi, să blocăm intrările fasciștilor pe văile din apropierea Crișului.

„DIN ARCUL CARPAȚILOR SE TRAGE ÎN SENS INVERS!”

Tată o dovadă grăitoare pentru rolu intrării României în rîndul forțelor antihitleriste: toate do-

Dar pentru că unii dintre noi erau prea tineri, iar alții, dintre cei tineri azi, poate nu se născuseră încă, în acest an în care sărbătorim un sfert de secol de la victoria asupra fascismului, ne-am gîndit că cei mai buni pot ține despre anii eroici ai luptei pentru libertate și demnitate umană acela dintre părinții noștri care se numără printre participanții direcți la marile bătălii, cei care au purtat arma în mîna și au străbătut prin ploaie de gloanțe, din tranșee în tranșee, palamă, pînă la mîlîntul țării, mergînd mai departe, alături de glorioșii ostași sovietici, în marile front antifascisti realizați prin

solidarizarea în luptă a numeroase popoare. În ce pe patru dintre foștii soldați (soldați) chiar dacă, de realitate, aveau grade militare mai mari, i-am căutat și învitat la redacție după 25 de ani de la încheierea războiului: generalul-maior NICOLAE ALECU, general-maior IOAN BOTTEA, colonelul NICOLAE MASTACAN, colonelul ȘTEFAN DÂNCUȘ.

A fost una dintre acele întâlniri la care reporterul avînd în față niște oameni care au înfruntat moartea în numele libertății țării este obligat să devină pur și simplu stenograf.

București. Între 5 și 9 septembrie, citează documentele, o fapta de eroism dovedită a fost săvîșită de batalionul de instrucție al regimentului 6 grăniceri, care, rîmas în spatele frontului german, i-a hîrțuit pe nemți făcînd posibil ca pe data de 9. IX. 1944 divizia 9, care trecuse muntii, să ajungă pe front și să treacă la ofensiva alături de cele 10 divizii ale armatei 4-a. Era divizia care luptase în Dobrogea, deschizînd drum ostasilor sovietici spre Bulgaria. Acestei unități îi aparținea și regimentul 34 condus de fostul colonel, azi generalul Ioan Bottea, participant la discuția noastră. Cître 18 septembrie, după prețurile sale, înamicii se găsea deja aruncat dincolo de Mureș.

„Se realiza astfel o importantă prevedere din planul operațiunilor militare, ne spunea fostul comandant al regimentului 34. Intențiile Berlinului erau dejucate: de fîleurile Olmului și Jiului erau la 100—120 km. de zona stăpînită de noi, ceea ce oferea drum liber armatelor române și sovietice care veneau din sud”.

„Nici prin Crișana și Banat nu s-a putut trece”, adăuga colone-

va începe la ora 8”. În zece minute ostașii pomiseră. Cître ora 10 batalionul doi ajunsesse pe cota 463. La dreapta însă situația se complică. La ora 12,45 fasciștii s-au aruncat cu furie spre noi. N-am să uit faptele săvîșite în acea zi de doi oameni — sublocotenentul Augustin Săbău și sergentul Dumitru Stăvoiu, care, desigur, n-au încetat o clipă să tragă asupra dusmanului”.

„21 septembrie. În zorii zilei s-a reluat lupta. Atacul Diviziei 9, care a dus la cucerirea Dealului Singeorgiu, a antrenat și batalionul 2 din regimentul 3 dorobanji, care se afla la sud est de cota 463. Atacuri după atacuri. Zile întregi. De 3—4—5 ori pe zi”.

File de istoric... „TERIBILA COTA 495 S-A PRABUSIT”

Iată și pagina de amintiri a fostului colonel Ioan Bottea, cuceritorul celei mai înalte cote de la Mureș:

„Eram în punctul de comandă suprapus peste punctul de comandă al batalionului 3, care ducea greu luptei. În timp ce urmăeam atacul cu binocul, observai că în stînga batalionul 3

FESTIVALUL NAȚIONAL AL ARTEI STUDENȚEȘTI SĂ NE BUCURĂM... PREMIILE ACORDATE FORMAȚILOR CORALE ȘI INSTRUMENTALE

(Urmare din pag. 1)

considerabil. Felicitările adresate studenților-artiști de către tovarășul Traian Șteianescu, președintele Consiliului U.A.S.R., secretar al Comitetul Central al U.T.C., la masa festivă dată în cinstea participanților la Concursul formațiilor corale și instrumentale, pentru angajarea lor deplină pe tărîmul artei autentice, cuvîntele adresate de prof. dr. docent Achim Stola, președintele jurului, care a subliniat că e greu să poți deosebi concer-

Formații corale
Premiul I — Corul Casei de cultură a studenților din Tg. Mureș.

Premiul II — Corul Universității din Timișoara.
Premiul III — Corul Institutului Pedagogic din Iași.

Premiul și Diploma de onoare a Comitetului județean Iași al U.T.C. pentru interpretarea cîntecului „Ucetiștii” — Corul Universității București.
Premiul revistei „Viața Studențească”, pentru interpretarea cîntecelor studențești — Corul bărbătesc al Institutului agronomic Cluj.

Coruri de cameră
Premiul I — Corul „Menestrelli”, al Universității din Timișoara.

Premiul II — Corul Institutului pedagogic din Brașov.
Premiul III — Nu s-a acordat.
Premiul onorific, pentru interpretare — Corul „Gaudeamus” al Casei de cultură a studenților din București.

Premiul I — Nu s-a acordat.
Premiul II — Orchestra de cameră a Universității din Timișoara.

Premiul III — Nu s-a acordat.
Premiul onorific, pentru interpretare — Orchestra de cameră a Institutului de medicină și farmacie din Iași.

Solisti vocali și instrumentaliști
Premiul I — Traian Tugulea și Constanța-Graziela Lelia (Centrul universitar Iași).
Premiul II — Maria Lepădatu și Sergiu Țapuchenic (Centrul universitar Timișoara).
Premiul III — Miruna Dobrescu (Centrul universitar Craiova).

PREMIILE DE CREAȚIE ALE CELUI DE AL DOILEA COLOCVIU NAȚIONAL STUDENȚESC DE LITERATURĂ

Juriul celui de al doilea Colocviu Național studentesc de literatură a acordat, duminică orele 11, în amfiteatru „Odobescu”, al Facultății de filologie din București, următoarele premii:

POEZIE
Premiul I — Adrian Popescu (Cluj).
Premiul II — Nicolae Diaconu (Cluj).
Premiul III — Emil Nicolae (Iași).

Premiul special al juriului — Dorin Liviu Zaharia (București).
Premiul Comitetului municipal București al U.T.C. — Doina Uricaru (București).

PROZĂ
Premiul II — Mihai Tatuleci (Iași).
Premiul III — Marius Tufaru și Liviu Angheliescu (București).

CRITICĂ
Premiul I — Pricop Constantin (Iași).
Premiul II — Victor Ivanovici (București).
Premiul III — Constantin Dumitrache (Craiova) și — Mihai Dascăl (București).

Cu același prilej au fost înmate și:

PREMIILE REVISTEI „AMFITEATRU”

POEZIE
Premiul I — Dinu Flămînd (Cluj).
Premiul II — Augustin Iza (București).

Premiul III — George Mares (București) și — Elena Cătălina Prangati (București).

PROZĂ
Premiul I — Dumitru Radu Popa (București).
Premiul II — Anda Adriana Simivolea (Timișoara).

DRAMATURGIE
Premiul I — Mihai Neagu Basarab (București)

ESEISTICĂ
Premiul I — Aura Matei Săvulescu (București).
Premiul II — Mircea Iliescu (București).
Premiul III — Iulian Georgescu (București).

„Țări și mari orașe ale lumii”

Cunoscutelor colecții editoriale tipărite de „Meridiane” li s-a adăugat recent, sub un titlu edificator, cea denumită „Țări și mari orașe ale lumii”. Primele lucrări ieșite de sub tipar prezintă două din grandioasele metropole ale zilelor noastre — Leningrad și Paris, „văzute” de artistul-fotograf Ion Miclea în 105 și respectiv 66 imagini esențiale și sugestive. Cîlitorii, oameni ai unei epoci dominante de verbu „a sti”, consumatori febrili de informații culturale, vor găsi curînd în librării albume, cu imagini comentate, din Budapesta și Roma.

Muzeul Satului este și un obșnuit loc pentru documentare artistică

1970 — 25 DE ANI DE LA VICTORIA ÎMPOTRIVA FASCISMULUI

ROMÂNIA — O INIMĂ LUPTĂTOARE ÎN INIMA EUROPEI

mare parte a teritoriului patriei să fie curățată de hitleristi, usînd astfel drumul armatelor sovietice care veneau din răsărit, după ce lichidaseră, în zona Iasi- Chișinău, o inare grupare de forțe germane”.

Armata Roșie primise astfel un sprijin important, condițiile sale de înaintare fiind, acum, altele, datorită operațiunilor din cadrul insurecției, avînd de luptat cu anumite fortificații locale și nu cu un front german compact. La 26 august, armatele sovietice erau la Adjid; la 27 la Focșani și Galați.

„In aceeași zi, preciza generalul Bottea, noi raportam din Constanta curățirea întregii Dobroge”.

„Regimentul nostru, a adăugat generalul Alecu, pe data de 28 august încheia socotelle cu nemții la Otopeni, data la care Capitala propriu-zisă era deja eliberată”.

La 30 și 31 august unitățile sovietice intrau, primite sărbătorite, în București după curățarea de hitleristi. Saluîndu-și pe soldații și ofițerii Armatei Roșii în numele C.C. al U.T.C. tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU preciza în acele zile că „tineretul comunist a stat tot timpul în fruntea luptei tineretului contra războiului hitleresc al lui Hitler și Antonescu...” „Tineretul român — spunea tovarășul Ceaușescu — ostașilor sovietici — că primește frățește și va duce lupta alături de voi pînă la nimicirea definitivă a țării fasciste”.

ARIPA PROTECTOARE

Bătălia pentru stăpînirea arcuului Carpaților și mai ales a „capului de pod” cucerit dincolo de muntii, poziție extrem de importantă pentru întregul mers al operațiunilor militare antifasciste, a fost dusă cu eroism și înfrîntă din mari greutăți, de către unități ale armatelor române. Cîrtile de istorie consemnează în acest sens curajul ostașilor noștri. La 5 septembrie, la est de Munții Apuseni începuse ofensiva germano-ungară, care intenționa să oprească frontul în Carpați, punînd mîna pe trecători. Români erau mult mai puțini și se găseau după efortul istovitor al inierții de vest și, îndeosebi, să blocăm intrările fasciștilor pe văile din apropierea Crișului.

lul Ștefan Dîncuș, care în acea perioadă se afla la granița de vest a țării, lângă Arad, zonă care s-a înscris în istorie prin faptele de eroism ale unor tineri militari, între care mulți elevi ai școlilor militare. Au fost lupte dure pe viață și pe moarte, își amîntea tovarășul Dîncuș. Nu eram dotați cu prea multe arme. Nemții veneau, în schimb, cu trupe masive cărora li s-a făcut față cu acea energie cu care știe întotdeauna un popor să se apere și curînd după aceea, l-am văzut prin binoclu strecurîndu-se cu abilitate, cu grupa după el, prin cutele de teren, pînă ce a ajuns la cîrșta cotei. L-am văzut cum și-a desfășurat grupa în trăgători, apoi sîrînd curajos peste dimb, în stînga cazematei. Cîteva clipe n-am mai observat nici o mișcare. Apoi o bombă puternică s-a ridicat spre cer. Ceva mai tîrziu mi s-a raportat că o dată cu cazemata a pierit și el. Batalionul și-a îndeplinit misiunea cu prețul vieții. Pilda vie pentru împlinirea datoriei!

MAREA BĂTALIE LA MUREȘULUI

Imediat batalionul 3 și-a reluat înaintarea. Ici-colo, pileurici, fasciștii au țșnit peste creastă. Deodată, pe toată linia de trăgători, s-a auzit strigătul: „Fug nemții, pe ei!” Am dat semnalul și cei 12 gornști ai regimentului au sunat atacul ge-

nu mai înaintează. Parcă intrase în pînînt. Un raport al comandantului companiei 10, arata că este puternic bătut cu focuri de mitraliere de la creasta dealului. Se tragea într-adevăr cu inervușare dintr-o cazemată rămasă nedistrusă de artileria noastră. L-am chemat pe sergentul Mănescu George, comandantul unei grupe de pionieri, și l-am întrebât dacă poate face ceva. „O voi amuți pentru totdeauna, domnule colonel!” a raportat el și curînd după aceea, l-am văzut prin binoclu strecurîndu-se cu abilitate, cu grupa după el, prin cutele de teren, pînă ce a ajuns la cîrșta cotei. L-am văzut cum și-a desfășurat grupa în trăgători, apoi sîrînd curajos peste dimb, în stînga cazematei. Cîteva clipe n-am mai observat nici o mișcare. Apoi o bombă puternică s-a ridicat spre cer. Ceva mai tîrziu mi s-a raportat că o dată cu cazemata a pierit și el. Batalionul și-a îndeplinit misiunea cu prețul vieții. Pilda vie pentru împlinirea datoriei!

Imediat batalionul 3 și-a reluat înaintarea. Ici-colo, pileurici, fasciștii au țșnit peste creastă. Deodată, pe toată linia de trăgători, s-a auzit strigătul: „Fug nemții, pe ei!” Am dat semnalul și cei 12 gornști ai regimentului au sunat atacul ge-

...Iată de ce prîvind harta Europei, cu numeroasele țări și locuri în care s-a dat mar bătălii contra fascismului, e ușor să vedem că pe uriașa platformă a continentului harta României s-a conturat ca o inimă luptătoare în rîndul forțelor care au contribuit la învingerea definitivă a Germaniei hitleriste.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema
BANIALA: rulează la Patria (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
O SA UCIZI O PASĂRE CÎNTĂTOARE: rulează la Republica (orele 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22).
Luceafărul (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
O ÎNTIMPILARE: rulează la Capital (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
IN FIECĂRE UNUL: rulează la București (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
14, 30, 16, 45; 15, 20; 21; Favorit (orele 15, 20; 18, 20, 30).
TUBITA LUI GRAMINIA: rulează la Festival (orele 8, 45; 11, 13, 15, 17, 19, 21; Modern (orele 16, 18, 20, 22).
CU MINE NU, MADAM: rulează la Victoria (orele 9; 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
RĂZBOIUL ÎN FIECĂRE UNUL: rulează la București (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
NU FII TRIST: rulează la Central (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
18, 20, 30, 45).
IN FIECĂRE SEARĂ LA ORA 11: rulează la Lumina (orele 9, 10, 15, 20, 25).
ASTERIX ȘI CLEOPATRA: rulează la Doina (orele 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
18, 19, 20, 30; Grivita (orele 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
PĂCĂTUȘII LUNGII DEGETE LUNGI: rulează la Feroviar (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
Excelsior (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).
Melodia (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23).

LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Vitan (orele 15, 30; 19).
ROLLS-ROYCE-UL GALBEN: rulează la Progresul (orele 15, 30; 19; 20, 15).
O CHESTIUNE DE ONOARE: rulează la Unirea (orele 15, 30; 19; 20, 15).
GALILEO GALILEI: rulează la Ferentari (orele 15, 30; 19; 20, 30).
SHERLOCK HOLMES: rulează la Pacca (orele 15, 45; 19, 15).
VIRIDIANA: rulează la Crîngarii (orele 17, 19, 30).
VIA MALA: rulează la Popularea (orele 15, 30; 19; 20, 15).
ULTIMA LUNĂ DE TOAMNĂ: rulează la Cosmos (orele 18; 19).
PARADA COMEDIEI: (Stan și Bran) rulează la Cinematheca — Sala Studio (orele 19; 21, 14).
PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpuri Noi (orele 9-21 în continuare).

Teatre
Opera Română: LILIACUL — ora 8,30; Teatrul de operă și simfonie SUZANA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Comediei) TRAVESŢII — ora 20; (Sala Studio) PĂRÎNTII TERIBILI — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Sala Studio); BARFA DE IARĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” (B-dul Magheru); BARBĂȚI FĂRĂ NEVESTE — ora 19,30; Teatrul Tineretului din Piața Neamț (în Sala Ansamblului U.G.S.); WOYZECK — ora 20; Teatrul Giulești; NUNTA LUI FIGARO — ora 19,30;

LABORATOR DE INSTRUIRE PROGRAMATĂ
Din inițiativa profesorului de fizică Szakacs Andrei, la Liceul nr. 2 din Timișoara a fost pus la punct un laborator de verificare, instruire programată și individuală a elevilor. Dotată cu 42 de posturi electronice de verificare, avînd fiecare zece posibilități de decizie, laboratorul poate fi utilizat cu bune rezultate la toate materiile de studiu, unde se cer orientarea teoretică și rezolvări de probleme. Cea peste 200 de ore sustinute în acest laborator de diverse clase și la materii diferite, au oferit profesorilor un studiu temeinic și operativ asupra urmării nivelului de dezvoltare a deprinderilor de muncă independentă a elevilor, a spontaneității deciziilor, a verificării în general a cunoștințelor. Un asemenea laborator de instruire programată a fost amenajat recent și la Liceul nr. 1 din Timișoara. (Agerpres)

UN SPIRIT DINAMIC, TINERESC

(Urmare din pag. 1)

arele activelor U.T.C. din școli adunările U.T.C. de grupă. Trebuie să se desfășoare în cele mai bune condiții, încât să constituie punctul de plecare pentru activitatea de organizație în etapa următoare. Remarcă la această perioadă se caracterizează și prin aceea că acum se analizează acțiunile organizației U.T.C. inițiate pe parcursul anului de învățământ. Deci, o atenție atentă în plănirea și adunările grupă, a tuturor domeniilor de activitate ale organizației — nuanța politico-ideologică, contribuția acesteia la dezvoltarea noului spirit responsabil față de învățământ. Trebuie să se analizeze activitatea organizată în cadrul organizației — nuanța politico-ideologică, contribuția acesteia la dezvoltarea noului spirit responsabil față de învățământ. Trebuie să se analizeze activitatea organizată în cadrul organizației — nuanța politico-ideologică, contribuția acesteia la dezvoltarea noului spirit responsabil față de învățământ.

RED: Ce anume considerăm a fi mai important de subliniat dintre activitățile pe care le vor întreprinde organizațiile U.T.C. pentru elevi?

F. I.: — Important este totul, dar primordială rămâne învățătura. Elevii trebuie să dovedească spirit responsabil față de studiu, pasivitate, disciplină exemplară, să ia de la școală tot ceea ce aceasta li oferă, pregătindu-i multilateral pentru activitatea lor viitoare. Am început un trimestru scurt, dar dens și greu, definitivat pentru cit și cum s-a învățat într-un an. Organizația trebuie să se simtă responsabilă, alături de școală, de modul în care elevii își vor face dăruirea esențială, determinându-i să aibă un regim de muncă rațional. Ea poate acționa prin interme-

diul mijloacelor ce-i sînt specifice și pornind de la datele particulare ale fiecărui colectiv de clasă. Va fi necesar, mai cu seamă, să facă cerc strîns și ofensiv în jurul celor cu vechi stăruie de serviciu în catalogul îndolenței și chiblului. În atenția activelor U.T.C. din școli să fie permanent clasele cu situații deficiente la învățatură și disciplină; aici trebuie să se intervină activ și exigent, folosindu-se cu precădere dezbaterile acestor clase care constituie abateri de la normele de conduită școlară. Să nu-i uităm nici o clipă pe elevii claselor finale ale școlii generale, liceelor și școlilor profesionale. Ei trebuie susținuți în efortul pe care-l fac să termine studiile, să treacă cu bine examenul; trebuie îndemnați, totodată, să-și facă datoria de elevi pînă în ultima zi de școală. Sfîrșitul anului de învățământ să-i găsească pe toți elevii în fața unui bilanț laudabil.

Obiectivul acesta este, de bună seamă, foarte important. După cum, la fel de important și în legătură indisolubilă, este îndatorirea organizației de a intensifica nuanța politico-ideologică în rîndul elevilor. Tineretul școlii trebuie educat timpuriu într-un spirit militant activ, trebuie să se formeze o conștiință socială fermă, un pronunțat spirit combativ. Procesul de învățământ realizează mult pe planul educației politice, dar organizația — așa cum a precizat și plenara C.C. al U.T.C. din octombrie anul trecut — are îndatorirea să împlinească ceea ce face școala cu mijloacele specifice de care dispune. Ea vîrsta aceasta, a învățăturii, tînașul manifestă un interes deosebit pentru aspectele teoretice și practice ale politicii interne și externe promovate de partidul nostru, pentru cunoașterea ansamblului problemelor sociale contemporane, este dorință să se edifice asupra tendințelor dezvoltării actuale a societății. Unui asemenea interes organizația trebuie să-i răspundă în mod corespunzător, inițind o activitate politică vie, plină de conținut, care să faciliteze uteciștilor ocazii mai numeroase de informare, de studiu, de dezbateri a unei tematici din dome-

nii ideologic, politic, filozofic, economic, științific și cultural, evident, cu ajutorul unor oameni competenți. Totodată, trebuie stimulată preocuparea pentru o lectură ideologică potrivită vîrstei și capacității de înțelegere a adolescenților.

RED: O asemenea activitate presupune, credem, perfecționarea muncii organizațiilor U.T.C. din școli...

F. I.: — Va trebui să ne preocupăm permanent modul în care se desfășoară viața de organizație în rîndul elevilor. În primul rînd să avem grijă ca adunarea generală să constituie într-adevăr cadrul unde uteciștii invitați la activitatea de organizație, să realizeze cele acțiuni care dau drum liber expresiei lor. O lucrul acesta nu se poate face într-o acțiune lunară, ori apelînd la aceeași și în aceeași activitate, devenită tradițională în organizația respectivă.

Există o realitate pe care n-o putem ignora: adolescentul preferă și se simte bine, în orice ocazie, cu colegii și prietenii, în cercul mai restrîns al clasei. Nu-i putem pune alături pe cei din clasele IX-a cu cei din XII-a, nu le putem oferi tuturor, indiferent că au 15 ori 18 ani, aceleași invitații la activitatea de organizație. Să dacă lucrurile stau așa, atunci să diferențiem, să particularizăm, să întreprindem cât mai multe activități pe micro-colective. Organizația școlii și grupa U.T.C. a clasei trebuie să cunoască pasiunile elevilor, să realizeze cele acțiuni care dau drum liber expresiei lor. O lucrul acesta nu se poate face într-o acțiune lunară, ori apelînd la aceeași și în aceeași activitate, devenită tradițională în organizația respectivă.

Intenția multor organizații din școli și comitetelor U.T.C. din cluburi ale elevilor, inițiativa trebuie generalizată. Cu mijloace modeste, cu contribuția inventivă a uteciștilor și cu soliditatea școlii — care să le ofere un spațiu cât de modest — fiecare organizație poate amenaja un club pentru elevii școlii. La aceste cluburi, grupele U.T.C. ale claselor pot concura pentru cele mai izbitoare acțiuni distractive, mergîndu-se pînă la sărbătorirea zilei de naștere a colegilor.

CRONICI

RED: Deci, cuvîntul de ordine ar fi: drum liber inițiativei uteciștilor, transformată în faptă tot de către ei...

F. I.: — Într-adevăr. Este necesar ca fiecare grupă U.T.C. din fiecare clasă să-și trăiască propria viață, activitatea ei să cuprindă toate evenimentele organizației — de la adunarea generală la seara de dans — încît elevul să aibă la modul concret sentimentul că este utecișt, că face ceva în organizație. Își face učenicia în viața socială, la nivelul posibilităților sale. Asadar, mai puțin activități de amploare, care, în cele din urmă, nu adună în acțiune decât un număr înfrîm de elevi, mai puțin festivități — activități care cer condiții materiale deosebite, forțe organizatorice, timp consumat și care, vrînd-nevrînd, sablonizează activitatea, și mai multe activități pe clase, pe grupe de clase.

Există o realitate pe care n-o putem ignora: adolescentul preferă și se simte bine, în orice ocazie, cu colegii și prietenii, în cercul mai restrîns al clasei. Nu-i putem pune alături pe cei din clasele IX-a cu cei din XII-a, nu le putem oferi tuturor, indiferent că au 15 ori 18 ani, aceleași invitații la activitatea de organizație. Să dacă lucrurile stau așa, atunci să diferențiem, să particularizăm, să întreprindem cât mai multe activități pe micro-colective. Organizația școlii și grupa U.T.C. a clasei trebuie să cunoască pasiunile elevilor, să realizeze cele acțiuni care dau drum liber expresiei lor. O lucrul acesta nu se poate face într-o acțiune lunară, ori apelînd la aceeași și în aceeași activitate, devenită tradițională în organizația respectivă.

Intenția multor organizații din școli și comitetelor U.T.C. din cluburi ale elevilor, inițiativa trebuie generalizată. Cu mijloace modeste, cu contribuția inventivă a uteciștilor și cu soliditatea școlii — care să le ofere un spațiu cât de modest — fiecare organizație poate amenaja un club pentru elevii școlii. La aceste cluburi, grupele U.T.C. ale claselor pot concura pentru cele mai izbitoare acțiuni distractive, mergîndu-se pînă la sărbătorirea zilei de naștere a colegilor.

Organizația U.T.C. a școlii generale va ocupa, în contextul preocupărilor, un loc distinct. Ea va trebui consolidată și ajutată practic să întreprindă activități ce-i sînt pe potrivă și care să marcheze trecerea firească de la pionierat la U.T.C. Organizațiile U.T.C. cu experiență din licee și școlii profesionale, uteciștii din clasele mai mari să se deprîndă a sprijini pe toate planurile organizațiile școlii generale. Trebuie să ajungem acolo, încît să se facă simțită cu adevărat viața de organizație în școala generală, — ajunsă acum la durata de 10 ani —, iar cei mai tineri uteciști să aibă sentimentul că s-a petrecut ceva esențial în viața lor de cînd au devenit membri ai organizației revoluționare de tineret, că li se cere mai mult și activează mai mult.

În discuția noastră am ridicat doar cîteva aspecte esențiale, mai cu seamă privitoare la modul cum acționează organizația elevilor, unde trebuie situat centrul de greutate al activităților sale. Pentru că, țîria organizației U.T.C., eficiența activității ei depinde, esențial, de legăturile strînse ale uteciștilor cu organizația, de cea sudură afectivă care se creează atunci cînd fiecare utecișt se simte ascultat, solicitat să realizeze ceva anume, are o sarcină de organizație: devine un participant integral — de la alcătuirea programului la satisfacția reușitelor organizatorice — la tot ceea ce întreprinde aceasta. În acest fel, vom izbuti ca activitatea U.T.C. în școală să fie eficientă prin componentele ei educative, prin dinamism și spirit tineresc, prin capacitatea de a cuprinde toți uteciștii și elevii.

PLASTICĂ

Gheorghe Șaru înțelege pictura ca pe o dificultate tehnică, ce solicită constant posibilitățile și spiritul artistului. Într-un registru de forme delimitat rețut sondează, de pildă, relațiile infinite care se pot naște între detaliile lucrării prin variația dispoziției spațiale și a ritmului compozițional a acestora. Fiecare nouă ipostază nu este expresia unei stări afective sau a unei intenții ideatice, ci parcă o consecință a unor calcule matematice, a unor mutații implacabile reclamate de o logică obiectivă, „științifică” cu care operează în cîmpul picturii. Culoarea aplicată parcă prin procedee mecanice, cu acuratețe antiseptică aproape, care mai păstrează din sensibilitatea „sevăletului” numai deseul ușor scrijelat pe suprafața ei, nu face decât să completeze și să susțină într-un plan specific această convingere. Fiecare lucrare este o dezvoltare posibilă, prin nimic incertă, adesea chiar cu surprinzătoare subtilități ale unei game coloristice. Din această perspectivă, evident fiecare lucrare este „unică”, deplin articulată, dar pe de altă parte nu poate fi susținută pe deplin notei de variantă stilistică. După cum din aceleași motive întreg ansamblul lucrărilor stau inevitabil și sub semnul exercițiului tehnic, care minează finalitatea elevată a gestului creator, sub semnul univocului care ne apropie pictura mai mult sub aspect decorativ. Din lucrări cunoaștem mai puțin gândurile artistului și mai puțin datele structurii sale metodice și ordonate. Lucrările în tempera și guaș sînt mai vi-

brante, mai spontane, mai încărcate de emoție, poate și pentru faptul că nu au mai fost create sub imperiul acestei pasiuni sterilizante pentru analiza formelor și a raporturilor plastice (de ritm, de culoare etc.).

„Golurile” și „plinurile” care-i dirijează compoziția acum nu fac decât să accentueze această caracteristică nouă și să o distanțeze implicit de materialitatea grea, de masivitatea volumelor pe care le cultiva în

Ioana Kassargian — „Odă bucuriei”

Ioana Kassargian evoluează pe linia unui același expresionism care contopesc în sine, dincolo de orice sugestii ale artei moderne occidentale, nu știu ce impulsuri extrem-orientale. Accentul static, grav, sacerdotalesc, care caracterizează lucrările sale anteriorice este contrazis acum de un dinamism debordant, de o fervoare a detaliilor care proliferază adesea fără stavilă („Chir-

brucei”, „Victorie”, „Mene-trel” etc.). S-a accentuat însă caracterul lor de simbol fiind mai transanță generalizarea și epurarea oricăror note „naturaliste” și descriptive. Nota lirică nu e-vișă acum grotescul, dramatismul, paroxismul pe alocuri, care vrea să scoată deliberat privitorul dintr-o calmă visare, să-l angajeze într-un sistem de opțiuni, să i se propună interogații chiar cu brutalitate.

■ Grafica lui **Corneliu Petrescu** de deși a evoluat în timp pe diferite coordonate spirituale (și chiar stilistice) cunoscută s-a impus prin poezia ei, prin candoarea ei neconfractată, prin accentul pitoresc, prin trăirea „autobiografică” pe care artistul o punea în tema sa îndrăgită — portul. Epuzarea acesteia din urmă ca și oscilațiile între un meșter sau altul, l-au condus treptat la accentuarea preocupărilor de ordin formal. De aceea ideea centrală care pare să-l preocupe astăzi, cea istorică („Citori”, „Tabloul otic I, II”) nu reprezintă în fond decât un suport figurativ ca oricare altul fără o aderență de adîncime. Viziunea sa rămîne decorativă, pitorească, carnavalescă. Principiul său efort pare să se îndrepte astăzi, așa cum o mărturisesc lucrările expuse, pe linia preocupărilor formale de care aminteam, mai mult către depășirea graficii și angajarea (desul de prudentă) în pictură.

C. R. CONSTANTINESCU
 *) Galeriele de artă „Apollo” — Calea Victoriei nr. 56.

TOT CREȘTE PĂMÎNTUL!

de IULIAN NEACȘU

S-a făcut o vreme un reportaj serial de la Porțile de fier: în **Teledis** apar imagini și ale altor șantiere (într-un fel vorbă, cele mai prezente pe peliculă au fost masinile și mușciturile). S-au făcut, mai bine sau mai rău telereportaje acolo și găta. Dar acolo se munceste și azi și mine. A spune că am fost acolo unde este („ne-am făcut planul”) înseamnă să nu-ți înțelegi mersul de telereporter. Ce ar fi dacă am vedea un serial de telereportaj? (Porțile de fier, Lotru)? Săptămîna, într-o zi anume va fi acolo camera de scriitor, de un ziarist care vor ge te să intrebe, ce să afile. Eroii vor fi neapărat oamenii. Vă asigur că ar fi extrem de interesant (dacă vrei chiar palpitan) să-i vedem în timpa pe contemporanii noștri angajați într-o asemenea construcție spectaculoasă. Astfel vor fi posibile și „rubricile” fixe fără de care nu putem vorbi despre o zi sau alta din programele televiziunii. Rubrici fixe, emisiuni cheie în fiecare zi, altfel prea trecute totul. Pentru aceasta ne-am putea aminti că simbată și **Teledis** (porțile) sînt totuna. Și e prea puțin.

S-a făcut o vreme un reportaj serial de la Porțile de fier: în **Teledis** apar imagini și ale altor șantiere (într-un fel vorbă, cele mai prezente pe peliculă au fost masinile și mușciturile). S-au făcut, mai bine sau mai rău telereportaje acolo și găta. Dar acolo se munceste și azi și mine. A spune că am fost acolo unde este („ne-am făcut planul”) înseamnă să nu-ți înțelegi mersul de telereporter. Ce ar fi dacă am vedea un serial de telereportaj? (Porțile de fier, Lotru)? Săptămîna, într-o zi anume va fi acolo camera de scriitor, de un ziarist care vor ge te să intrebe, ce să afile. Eroii vor fi neapărat oamenii. Vă asigur că ar fi extrem de interesant (dacă vrei chiar palpitan) să-i vedem în timpa pe contemporanii noștri angajați într-o asemenea construcție spectaculoasă. Astfel vor fi posibile și „rubricile” fixe fără de care nu putem vorbi despre o zi sau alta din programele televiziunii. Rubrici fixe, emisiuni cheie în fiecare zi, altfel prea trecute totul. Pentru aceasta ne-am putea aminti că simbată și **Teledis** (porțile) sînt totuna. Și e prea puțin.

TELE-SPECTATOR

Pentru că s-a sfîrșit iarna demult și va fi din ce în ce mai cald pe pămînt, iar nouă ne va fi tot mai greu să stăm acasă sau în frigider, pentru că privim peste umăr zăpada împiedicîndu-se de flori, ceea ce înseamnă că vom mai reveni și la multe altele decât paltonul, nu ne vom mai ascunde după sobă, ci vom alerga mai mult pe afară umbrînd străzile, parcurile, munții și marea. S-a schimbat decorul, ne-am schimbat și noi, oricum nu mai sîntem telespectatori de iarnă, ci de vară. Ce înseamnă aceasta, știm bine noi și știe și el, televizorul, zeu de casă inventat pentru a ne călători prin lume fără să ne dezlîngim de scaune, lucru mult mai greu de făcut astăzi decât ieri. Va trebui să-și dea căciula la jos televizorul nostru, va trebui să-și facă pentru a ne mai putea „deține” seară de seară în preajma sa, acum cînd „privighetoarea cîntă și liliacul a-nflorit”. Telespectatorul de vară este mult mai greu de păcălit cu serenade, cu variații și filme de doi bani. De aceea eforturile celor care alcătuiesc programele de vară vor sporii pe măsură ce va fi mai cald și mai bine afară, pentru că una este să te plimbi pe sub țîrțuri și alta cu barca. Înțelegîndu-se aceasta, programele din ultima săptămîna au început să se schimbe în

MUZICĂ

Din programul ultimului simfonic care a avut loc în Studioul de Concerte al Radioteleviziunii merită să fie semnalată în mod deosebit prima audție a unei piese aparținînd unui tînar creator a cărui evoluție lumea muzicală o urmărește în ultimii doi ani cu interes și multiple speranțe: **Corneliu Dan Georgescu**. „Partita pentru orchestră”, piesele simfonice „Motiv muzamuresen” și „Alb-negru” l-au impus pe C. D. Georgescu publicului sălilor de concerte (imediat după absolvirea Conservatorului), prin originalitatea concepției, coloristica limbajului, refuzul de a prelua experimente ce s-au dovedit sterile, prin permanența dorinței de a se atoața tradițiilorlor căutări ale compozitorilor români pentru investigarea frumuseții folclorului muzical.

Piesa „Jocuri” face parte din zona stilistică a „Motivelor maramuresene”, reflectînd două dintre căutările de limbaj ale creatorului: integrarea inspirației populare într-o gândire muzicală

NUMELE UNUI TÎNĂR CREATOR SE IMPUNE:

C. D. GEORGESCU

Prin tîmecișia și farmecul noului constructiv muzical, (meritoriul interpretat de Orchestra de Studio sub conducerea lui Carol Litvin), numele lui C. D. Georgescu continuă să se impună cu pregnanță.

Alături de piesa tînașului compozitor român am mai ascultat în concertul de joii seara o tîmăncire fără deosebită dăruire a unui Concert pentru pian de Mozart și prima audție a unei din cele 18 opere ale lui Haydn: „Farmacistul”. Cu toată pasiunea unui excelent grup de soliști (am menționa de oștă dată în mod deosebit pe **Cornelia Angelescu** pentru frumusețea frazării) lipsa de curaj în reducerea unor pasagi, incapacitatea de a înțelege diferențele dintre cerințele muzicale ale publicului secolului XX față de cel al secolului al XVIII-lea, au diminuat interesul pentru audția unei lucrări care nu stă totuși alături de capodoperele marului clasic vienez.

IOSIF SAVA

Comitetul U.T.C. al Liceului „Gh. Lazăr” din București discutînd planul de activitate pe trimestrul II
Foto: C. CIOBOAȚA

(Urmare din pag. 1)

ndăcar să-i amintesc care sînt îndăbrinle unui pedagog, care trebuie să fie ținuta morală a omului de la catedră. Le știe, îmi amintesc chiar că le-a încălțat la facultate.

— Da, știu ce se spune despre mine, mă interupe calm interlocutoarea mea. Dar nu-mi pasă. Lumea poate să vorbească ce creă, astea-s birfe...

Nu încerc să redau aici justificările oferite, nenunțatele portie de scăpare pe care s-a strecurat, abilă, concorbirea noastră.

Nici un regulămînt școlar nu-mi interzice să-mi folosesc timpul liber așa cum vreau, să mă distrez așa cum vreau.

Nu, într-adevăr, nici asemenea restricții n-au intrat vreodată într-un regulamente. Dar mă opresc asupra altui aspect și nimeni în lume nu m-ar putea încuina că uzec de legi morale răsuflate sau foloșese formule stereotipe de convingere atunci cînd o întreb pe **Adriana Zissu**:

— Vi se pare că, prin comportamentul d. respectați demnitatea profesiei de profesor?

Evident, răspunsul este cel așteptat. Se apelează din nou la re-

gulament, la neamestecul în viața personală a fiecărui. Recunosc în argumentația tinerii cu care stau de vorbă o logică desăvîrșită, cunoaște care sînt limitele legilor, cunoaște cu precizie care sînt momentele, juridic acoperite, după dans și efortul de a întreprinde pentru imoralitate. Și le ocolește, într-o aventură periculoasă și nedemnă. Nopti după

Păreaea celor din jur, a locuitorilor orașului? Pentru ea nu are nici o importanță, flexcare e liber să trăiască cum vrea. Gura lumii, spune **Adriana**, se leagă de ordine. Chiar și de o profesoare. Care, însă, oferă cu generozitate nenumărate prilejuri de a fi în centrul atenției, de a constitui punct de atracție pentru gură-cască, deruînd, prin zconu-

profesor, încărcată de totdeauna cu toată noblețea și demnitatea tuturor celorlalte meserii din lume, să fie terfelită, fignită, degradată. Să nu știe ea că a fi profesor, înseamnă a avea o finută morală exemplară, că sînt meserii în care la „fac ceva place”, renunți o dată cu examenul de admitere?

— S-o fi întrebare ce înseamnă com-

FAȚĂ DE NOBLEȚEA PROFESIUNII

nopti, barul de noapte este ultima haltă înainte de școală. Mi se pare inutil s-o întreb dacă, obosită după alcoolul consumat, după dans și efortul de a întreprinde conversații concomitent în cîtecu limbi străine cu caporenii, mai poate sta trează la catedră, și mai poate pregăti lecțiile, mai este capabilă să urmărească la e-lectri ei procesul de asimilare a unor cunoștințe.

rile ce o au eroină, și pe cei mai creduli locuitori ai orașului. Teama că elevii ei sau părinții lor ar putea să afle că profesora își petrece nopțile în baruri, în fiere care seară cu alt bărbat? Nu, satul în care se află școala e prea departe de Galați, nu vin ei, tîrării, în baruri!

Recunosc, **Adriana Zissu** este pentru mine un caz unic. Este incredibil că o meserie ca cea de

portare morală, demnă, ce înseamnă responsabilitate personală într-o asemenea meserie, ce înseamnă necuștărea unei asemenea atitudini, ar fi fost inutil. S-o fi întrebare cu ce drept „aureolează” meseria de pedagog cu însuși nedemne, cu ce drept permite orașului să-i transforme calitatea obținută la facultate într-o poreclă fignitoare?

Adriana Zissu mi-ar fi simbit

de peste hotarele

O bază de artilerie a S.U.A. atacată de patrioții sud-vietnamezi

SAIGON. Duminică seara, o bază de artilerie a forțelor S.U.A. a fost ținta unui puternic atac din partea subunităților forțelor Guvernului Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de Sud, a anunțat un purtător de cuvânt al comandamentului american de la Saigon. După un puternic tir de mortiere, patrioții au pătruns în perimetrul bazei, care este situată la 74 km. nord-vest de Saigon, distrugând mai multe bunuri și aruncând în aer un depozit de muniții.

Dintre atacurile cu rachete și mortiere lansate de patrioți asupra unor obiective americane-saigoneze, cele mai importante, potrivit purtătorului de cuvânt, au fost cele care au vizat două poziții americane, prima situată în provincia Thua Thien (Hue), iar cea de-a doua la Quang Tri. În urma acestor atacuri, au fost înregistrate pierderi în oameni și materiale.

În ultimele 24 de ore, bombardierile B-52 au efectuat mai multe raiduri, concentrând atacurile lor asupra provinciei Kontum.

În legătură cu evenimentele din Cambodgia

REUNIUNE LA NIVEL ÎNALȚ CONVOCATĂ DE PRINȚUL SIANUK
HANOI 27 (Agorpres). — Agenția V.N.A. anunță că la 24 și 25 aprilie a avut loc într-o localitate situată la frontiera dintre Laos, R. D. Vietnam și R. P. Chineză, o reuniune la nivel înalt, convocată din inițiativa prințului Norodom Sianuk. La lucrări au participat delegații conduse de prințul Norodom Sianuk, prințul Sufanuvong, președintele C.C. al Frontului Patriotic din Laos, Fam Van Dong, primul ministru al Republicii Democratice Vietnam, și Nguyen Huu Tho, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud.

La încheierea reuniunii a fost dată publicității o declarație comună în care se arată că participarea a făcut un schimb de păreri și au ajuns la o unanimitate de vederi asupra situației actuale din Peninsula Indochină, exprimând hotărârea de a-și coordona sprijinul reciproc în lupta împotriva dușmanului comun.

COMANDOURI ANTRENATE ÎN VIETNAMUL DE SUD, AU INTRAT ÎN CAMBODIA.
Cotidianul „Dan y” editat la Saigon informează că mai multe comandouri speciale antrenate în Vietnamul de sud de consilierii militari americani au trecut recent pe teritoriul cambodgian în provinciile Svey Rieng și Takeo. După cum au informat agențiile de presă, în aceste provincii au loc lupte între unități ale autorităților de la Phnom Penh și grupuri armate

Măsuri severe de securitate la Bogota

Cele mai severe măsuri de securitate din întreaga istorie a Columbiei apreciază observatorii politici din Bogota, au fost luate duminică în această țară, o dată cu începerea celei de a doua numărătoari a voturilor exprimate în cadrul alegerilor prezidențiale, care au avut loc la 19 aprilie.

Unități militare și polițienești patrulează în permanență pe străzile Capitalei și ale principalelor orașe ale țării. Guvernul a anulat simțită toate manifestările publice, spectacolele, evenimentele sportive și intrările, programate pentru duminică. Gărzile militare care supraveghează domiciliul lui Gustavo Rojas Pinilla au fost dublate simțită seara. Președintele Columbiei, Carlos Lleras Restrepo, a adresat simțită un mesaj lui Pinilla prin care, solicitându-i „colaborarea” la normalizarea situației din țară, a respins, totodată, acuzațiile că guvernul ar fi intervenit în desfășurarea normală a alegerilor, afirmând că au fost arestați numai acei membri ai partidului „Alianța națională populară” care au fost implicați în acțiuni subversive.

În urma incidentelor din cursul săptămânii trecute și a încercărilor de rebeliune de la bazele militare Telemida și Palanque, guvernul a instituit „starea excepțională” pentru a pune capăt „amenințărilor de subversivitate” din partea adeptilor lui Pinilla. Totodată, președintele Restrepo a anunțat vineri instituirea unei comisii formate din personalități civile, sub conducerea fostului ministru de externe, Juan Uribe Holguin, pentru supravegherea operației de renumărare a voturilor.

Simțită, președintele i-a comunicat lui Pinilla că măsurile de securitate instituite duminică au drept scop să garanteze faptul că a doua numărătoare a voturilor se va face „fără presiuni sau sabotați”. El a reafirmat hotărârea guvernului de a reprima cu „energie și fermitate maximă” orice încercări de „tulburare a ordinii”.

Între timp, la Bogota s-a anunțat că rezultatele definitive ale alegerilor vor fi publicate în cursul lunii iunie.

Convorbirile sovieto-americane de la Viena

VIENA. — Luni s-a desășurat la sediul Ambasadei Statelor Unite din Viena cea de-a patra sesiune de lucru din cadrul convorbirilor sovieto-americane cu privire la limitarea cursei înarmărilor strategice.

Cele două delegații, conduse de Vladimir Semionov (Uniunea Sovietică) și Gerard Smith (Statele Unite) au hotărât ca următoarea întâlnire să aibă loc joi la sediul Ambasadei U.R.S.S.

Situație calmă în Haiti

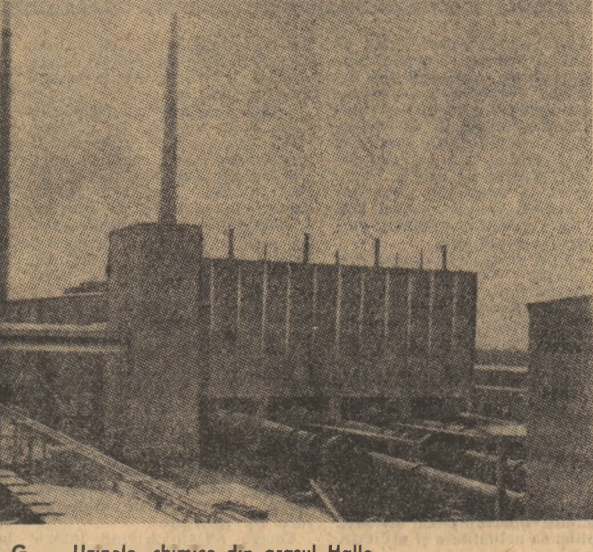
După bombardarea, în cursul zilei de vineri, a palatului prezidențial și a altor edificii din Port Au Prince de către unitățile rebelle ale marinei, în Haiti situația a redevenit calmă.

Într-un discurs radiodifuzat, pronunțat duminică seara, dictatorul haitian Duvalier a anunțat că tentativa comandantului forțelor de coastă, colonelul Cayard, de a cuceri puterea a eșuat.

În discursul său, Duvalier a făcut cunoscut, totodată, că va cere extrădarea persoanelor răsculate, pentru traducerea lor în fața unei curți marțiale. El a admis că o arăpă a palatului prezidențial a fost avariată în cursul bombardamentului.

Cele trei nave care au deschis focul asupra palatului au părăsit zona portului Port Au Prince sâmbătă, și se îndreaptă în prezent spre baza navală americană din Porto Rico. Știrea a fost confirmată de Departamentul de stat al S.U.A., care a precizat că persoanele aflate la bordul navelor au cerut azil politic în S.U.A. În legătură cu această cerere se menționează că nu a fost luată încă nici o hotărâre.

Anunțând revenirea la calm a situației, agențiile de presă relevă, în același timp, că forțele de securitate ale regimului — așa-numiții „Ton Ton” — au arestat deja câteva sute de persoane, a căror atmosferă de teroare care a marcat cei 13 ani de dictatură a lui Duvalier.

R. D. G. — Uzinele chimice din orașul Halle

Festivitățile consacrate aniversării eliberării orașului Brno

La Brno au continuat festivitățile consacrate celei de-a 25-a aniversării a eliberării orașului. În sala Operei „Leos Janacek” a avut loc duminică seara, o sesiune festivă. În prezidiu s-au aflat J. Korcak, președintele Guvernului R. S. Ceh, și alți reprezentanți ai conducerii de partid și de stat, precum și invitați de onoare. După înmînarea unor ordine și medali, au rostit cuvinte de salut conducătorii numeroaselor delegații invitate la festivitate. Printre cei care au rostit cuvinte de salut a fost și ambasadorul României la Praga, Ion Obradovic. Sîmbătă, la monumentul eroilor români care, alături de ostași sovietici și partizani cehoslovaci, au căzut în luptele grele desfășurate cu 25 de ani în urmă pentru eliberarea orașului, au depus coroane de flori ambasadorul român Ion Obradovic și o delegație a comitetului național orășnesc Brno.

Gazdă tradițională a unor țîrguri internaționale de prestigiu, orașul Brno este astăzi unul din cele mai importante centre industriale ale Cehoslovaciei socialiste și totodată, un oraș în care pulsează o viață culturală intensă. În ultimii ani, Brno a devenit, de asemenea, un important centru universitar.

CABAL CONTRA NUTTER

Disputa dintre doi generali — filipinezul Manuel Cabal și americanul William Nutter — ar putea părea la prima impresie, un episod banal. Aceasta, este, de altfel, imaginea pe care caută să-o acrediteze corespondenții din Manila ai ziarului american. Dar, după cum într-o picătură de apă se ogîndește o întreagă lume, tot astfel, într-un episod aparent neînsemnat se poartă un neînțeles interes de a-l trece în discuție starea de spirit a unei țări întregi.

Să-l ascultăm, însă, pe Thomas Lucas, corespondentul în capitala filipineză a lui NEW YORK TIMES, relatînd episodul într-o manieră curioasă: „Generalul locotenent Cabal, seful statului maior al armatei Filipinelor, și-a declarat intenția de a-l trimite acasă pe consilierii americani ai infanteriei și marinei. Cabal l-a calificat în public pe consilierii drept aroganți, în această expresie de crasă aroganță și lesne sesizabilă întreaga optică în care

sînt văzuți filipinezii în inalte foruri militare (și, pare-se, nu numai militare) la Washington. Nutter nu este singurul, nici cel mai arogant militar american din Filipine. Cei 270 de consilieri din subordinea lui reprezintă numai o parte infimă a militarilor americani pe pămîntul filipinez. Mii de soldați și ofițeri americani ocupă porțiuni din teritoriul țării cedate pentru cele 36 de baze militare ale S.U.A. Despre comportarea lor, ambasadorul filipinez la Washington spunea acum câteva luni într-o declarație făcută unor ziaristi: „Dacă ar vrea să afle de ce America provoacă o îndepărtare a prietenilor săi, Administrația americană ar trebui să studieze mai atent biografia și modul de a gândi al multora dintre reprezentanții săi de la bazele militare din străinătate”. Diplomații filipinez s-a străduit să-și exprime ideea într-un limbaj delicat: de fapt nu este vorba

ÎNȚÎLNIRI PE UN MARE ȘANTIER

DE LA TRIMISUL NOSTRU ÎN CUBA

La hotarul dintre regiunile San Cristobal și Consolacion del Sur din provincia Pinar del Rio, pe harta din fața mea, e desenată o formă geometrică neregulată, colorată în albastru. „Este un vîltor lac”, îmi spune Manuel Rivera Garcia, secretar pentru probleme industriale și membru al biroului provincial al Uniunii Tineretului Comunist din Cuba (U.I.C.) pe care l-am rugat să-mi vorbească despre perspectivele economice ale provinciei. Convorbirea avem s-o continuăm, însă, de abia peste cîteva zile, cînd împreună cu brigada de tineri tehnicieni „23 August — România” am vizitat imensul șantier „Barajul tinerețului”.

Într-o intrare în șantier, ne așteaptă un numeros grup de tineri ce muncesc aici. Activitatea e în toi, deși e duminică. Bulldozere, camioane și excavatoare, fortoșec continuu, pe întinsa suprafață de 15 km p a șantierului. Început cu incul, pe măsură ce ascult explicațiile oferite de gazde, în fășigarea viitorului lac, pe care-l văzusem pe hartă, mi se conturează în minte, iar efortul oamenilor capătă un sens precis.

Membru ai brigăzii „23 August-România” lucrînd împreună cu tineri cubanezi

Pămînt în calea apelor

Înălțimea de care privesc totă întinderea șantierului, lăsdî în urmă cițiva palmieri solitari, este chiar fundamentalul barajului ce va închide lacul. O dată terminat, barajul va avea 3 km lungime, 60 m înălțime, 190 m lățime la bază și 6 m la vîrf la cota finală. De-a lungul său va trece și o modernă șosea care va lega localitățile din apropiere cu această mare artificială de 20 km. Construcția se realizează din argilă umedă în straturi supra-puse ce va fi apoi îmbucată în beton „în felul acesta fiind posibil constructorii — folosind cantitățile deosebite ale acestei argile, care se găsește chiar la fața locului, realizăm importante economii materiale și reducem timpul de execuție a barajului”. Lacul va avea o capacitate de 300 milioane metri cubi de apă și va fi al doilea ca mărime din Cuba, după cel ce se va naște, în regiunea Sancti Espiritu din provincia Oriente, cu o capacitate de 1000 milioane metri cubi, prin construirea barajului Sasal.

„Barajul tinerețului”, ca și barajul Sasal, constituie un obiectiv principal al planului de dezvoltare a agriculturii în Cuba. Cel două lacuri vor fi importante surse de alimentare pentru irigațiile unor mari suprafețe destinate, în special, culturilor de trăsătură de zahăr și orez.

„Undeva în zare, acolo unde se văd acele pămînturi roșietice și arse — îmi spune unul dintre tinerii care ne însoțesc — se vor întinde orezării pe o suprafață de

3.000—3.500 caballerias” (1 caballeria = 14,5 ha). Acestea, ca și multe altele, fac parte din planul național de dezvoltare a agriculturii și a sectorului zootehnic. „Desararog agropecuării”. În cadrul acestui plan, o atenție deosebită s-a acordat provinciei Pinar del Rio, una dintre zonele cu cea mai înăpoiată economie de pe harta Cubei dinaintea revoluției. Regimurile anterioare s-au întrecut în a exploata nerational bogățiile acestei provincii, în primul rînd tînutul, apoi, datorită calităților sale. În prezent, locuitorii provinciei își îndreaptă eforturile pentru a asigura o dezvoltare armonioasă, din punct de vedere agricol și industrial, provinciei Pinar del Rio. Una din bătăliile decisive se dă împotriva naturii însăși. Provincia dispune de foarte puține resurse de apă, care nu satisfac decît în mică măsură necesitățile agriculturii. Nu o dată, în anii din trecut, se pierdeau din această pricină, recoltele sau pierceau cirezii întregi de vite. Imediat după înstaurarea guvernului revoluționar în Cuba, Institutul național pentru resursele hidrolice a efectuat o serie de studii detaliate pentru găsirea soluțiilor celor mai eficiente și mai economice privind alimentarea cu apă a diferitelor provincii din țară. Asta s-a născut proiectul „Barajului tinerețului”.

munșii din provincie și-au luat angajamentul, în fața conducerii de partid și de stat, să ducă la bun sfîrșit construcția barajului și a întregului complex hidrolic. La chemarea organizației provinciale a U.I.C., sute de tineri au răspuns plini de entuziasm, hotărîți să-și dea întreaga energie și priecere pentru realizarea acestui obiectiv. Asa a luat ființă „el Batalion del esuerzo decisivo” (Batalionul efortului decisiv). Din batalion fac parte 230 tineri din întreaga provincie Pinar del Rio, avînd diferite specialități — adaugă Sergio Machin Fernandez — comandantul batalionului. Tinerii muncitori au fost aleși pe baza principiului „cei mai buni dintre cei buni” și cu toții sîntem hotărîți să nu preocupăm nici un efort pentru a ne îndeplini cîștine angajamentul luat — subliniază el. Cînd, spre amiază ne-am încheiat vizita pe șantier, ne-am întîlnit cu un grup de membri ai batalionului. O atmosferă de căldă prietenie s-a stabilit de la primele cuvinte de bun soșit pe care ni le-a adresat Sergio Machin Fernandez în numele „Batalionului efortului decisiv”. Am stat de vorbă despre munca tinerilor din țara noastră și din Cuba, despre preocupările noastre, despre șantierul tinerețului din România și munca patriotică a tinerilor cubanezi. Am aflat că membrii „Batalionului efortului decisiv” participă și la marea întrecere a „celor 10 milioane” și că pînă în prezent au însumat peste 125.000 ore de muncă voluntară la tăierea trăsăturii de zahăr.

DAN MUNTEANU
San Cristobal, aprilie 1970

Cei 230

„Cînd am trecut s-a trecut la transparența în viață a acestui proiect — îmi spune Manuel Rivera Garcia — tinerii co-

pe se scurt

U.R.S.S. A LANȘAT OPT SATELIȚI ARTIFICIALI
CU O SINGURĂ RACHETA purtătoare, la 25 aprilie, în Uniunea Sovietică au fost lansate opt sateliți artificiali ai Pămîntului din seria „Cosmos”.

La bordul sateliților este in-

stalată aparatură științifică destinată cercetărilor cosmice în conformitate cu programul dinaintea anunțat.

Deplasarea tuturor celor 8 sateliți are loc pe orbite apropiate de cele calculate.

Aparatele instalate la bordul sateliților funcționează normal.

WEISENBERG A FOST ELIBERAT ÎN SCHIMBUL A 250.000 DE DOLARI

RUBY WEISENBERG, om de afaceri guatemaltec răsculat și vineri de persoane necunoscute, a fost eliberat duminică în schimbul sumei de 250.000 dolari — s-a anunțat oficial la Ciudad de Guatemala. Agențiile de presă apreciază că răsculatul lui Weisenberg sînt elemente ale aceleiași organizații — „Forțele armate rebelle” — care l-au răpit și asasinat pe ambasadorul vest-german în Guatemala, Karl von Sprell. Este al patrulea caz de răpire înregistrat în Guatemala de la începutul acestui an.

LA 20 MAI, ÎNȚÎLNIRE CHINO-AMERICANĂ

PEKIN. — Agenția China Nouă informează că a 137-a întîlnire chino-americană la nivelul ambasadorilor va avea loc la 20 mai, la Varșovia, conform înțelegerii realizate de cele două părți.

UN „ROMANTIC” ÎN ARMATA SAIGONEZĂ

GENERALUL Cao Tri, comandant al celei de-a treia zone tactică a armatei saigoneze, este, fără îndoială, un mare romantic; acuzat de corupție, el nu s-a grăbit să furnizeze dovezi necesare pentru a se dezvinovăți, el a folosit ocazia pentru a reînvia prăvălii și crudul obicei al... duelui, drept care, acuzațiilor, Nguyen Van Chue și Pham Nam Sach, membri ai așa-zisului senat saigonez, au fost somajați... să-și caute martorii.

Se pare însă că nici măcar la asemenea „gest cavaleresc” n-a fost apreciat, mai ales că nimeni nu pare să priceapă de ce anume generalul Cao Tri a preferat duelul unor probe sigure de nevinovăție, și cu atât mai puțin cu cât nu s-a lămurit încă ce era cu acele 4 valize confiscate recent pe aeroportul de la Saigon, de care se pare că generalul nu era străin și care conțineau 70 milioane de plăști (3,3 milioane de franci).

GUS HALL LA BUDAPEȘTA

AGENȚIA M.T.I. anunță că Gus Hall, secretar general al Partidului Comunist din S.U.A., a sosit la Budapeșta, într-o vizită de prietenie, la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar.

COMITETUL creat de primul John Lindsay pentru investigarea cazurilor de corupție care ar exista, potrivit unor declarații repetate, în sinul poliției new-yorkeze, și-a început luni activitatea. Ancheta va dura cîteva luni.

Săptămîna trecută, ziarul „The New York Times” a început publicarea unei suite de articole privind rezultatele investigațiilor efectuate timp de șase luni în această problemă de echipă de reporteri. Aceștia au ajuns la concluzia că anumite cadre ale poliției primare anual ca miță sume ce se cifrează la „mai multe milioane de dolari”. „Corupția, scrie ziarul, a creat o atmosferă de suspiciune, neîncredere și teamă în rîndul polițistilor new-yorkezi, dintre care unii au primit amenințări cu moartea”. Rezultatele anchetei ziarului, împreună cu dezvoltările făcute în ultima săptămîna — la cererea lui Lindsay — de aproximativ 80 persoane, dintre care majoritatea au cerut să rămîină anonime, vor constitui punctul de plecare în cercetările comitetului.

Socialiștii austrieci în Parlament

Ieri, în fața Parlamentului austriac, noul cancelar Bruno Kreisky a prezentat declarația sa guvernamentală. Dezbaterile privind programul guvernului minoritar, format din reprezentanți

Partidului socialist, urmează să aibă loc începînd de miercuri.

Se știe că, după eșecul tratativelor dintre delegațiile celor două partide principale austriece, Partidul populist și Partidul socialist, în vederea formării unui guvern de coaliție, Bruno Kreisky a format săptămîna trecută un guvern minoritar. La rîndul său, Partidul populist și-a anunțat intenția de a face o „opoziție dirză” socialiștilor în parlament. Astfel, pentru guvernul minoritar al lui Bruno Kreisky se anunță încă de pe acum zile dificile. Partidul socialist deține în parlament 81 de locuri, în timp ce Partidul populist are 79 de deputați, iar Partidul liberal 5. Există așadar posibilitatea ca proiectele de lege prezentate în parlament de către guvernul socialist să fie blocate de opoziție și, în consecință, să se stînjească desfășurarea normală a activității cabinetului. Bruno Kreisky a anunțat că partidul său se gîndește la soluția organizării unor noi alegeri înainte de termen, în cazul în care opoziția va împiedica guvernul său să-și realizeze programul.

NEW YORK: Expoziție închinată lui Nicolae Bălcescu

La New York, într-una din sălile clubului Universității Columbia, a avut loc vernisajul expoziției „Viața și activitatea revoluționar-politică a lui Nicolae Bălcescu”. Expoziția, deschisă sub auspiciile Universității Columbia și Ambasadei române din Washington, prezintă documente istorice, privind personalitatea și rolul lui Bălcescu în frământările politice și sociale din România anulului 1848.

Decanul Facultății de istorie a Universității Columbia, Philip Mosley, și ambasadorul României la Washington C. Bogdan, vorbind cu ocazia deschiderii expoziției, au evocat personalitatea lui N. Bălcescu și însemnătatea revoluției din 1848 din România.

A fost subliniată importanța unor asemenea manifestări culturale pentru cunoașterea și apropierea între popoare.

„Apollo-13”: Cauzele exploziei rămin un mister

HOUSTON. — Cercetarea cauzelor incidentului intervenit în timpul zborului navei cosmice „Apollo-13”, desfășurată în prezent la centrul spațial din Houston cu o amplă mobilizare de forțe, nu a dus încă la rezultate concrete. Dacă în ceea ce privește localizarea incidentului — unul dintre rezervoarele de oxigen amplasate în modulul de serviciu — nu există dubii, rămin încă necunoscute cauzele care au provocat explozia produsă în această parte a navei. Este „suspectat” un motor care asigură menținerea oxigenului la o temperatură constantă pe toată durata zborului. Se presupune că un scurt-circuit ar fi determinat scotocirea motorului din funcțiune și în consecință supraîncălzirea oxigenului din rezervor. Nu este exclusă nici posibilitatea ca materialul izolat al cablurilor să fi intrat în reacție cu oxigenul, provocînd astfel explozia.

Întreaga muncă ar fi fost usurată dacă membrii comisiei instituite pentru anchetarea incidentului ar fi avut posibilitatea să cerceteze însuși locul exploziei. Or, modulul de serviciu a fost abandonat de astronauți înainte de a intra în straturile dense ale atmosferei. Un alt factor care îngreunează investigațiile îl constituie lipsa datelor telemetrice înregistrate în mod normal de aparatele de bord și trimise stațiilor terestre; șocul exploziei a provocat o „pauză” în sistemul de înregistrare.

Din cauza dificultăților pe care le întîmpină lipsa de probe directe, comisia de anchetă nu-și va putea face cunoscute concluziile decît cel puțin peste o lună, a declarat președintele acesteia, Edgar Cortright.